

בס"ד כ"ד חשון, תשע"ב

לכבוד אחים יקרים, תושבי יש"ע, ה' יברככם!

נשאלתי בענין מה היחס הראוי בו צריכים להתייחס לנוצרים הבאים לגור בינינו. זו היא שאלה קשה, כי מצד אחד הם מצהירים שברצונם לעזור לנו במלחמתנו נגד אויבינו הערבים שנוקטים בשיטות טרור נגדנו, ויש כאן שאלה של פקוח נפש. ואנו צריכים לכל עזרה שאפשר להשיג.

אבל מצד שני, יש "פקוח נפש" אחר. שלא יזיקו לנו באמונתנו. שלא יצודדו נפשות שיתקרבו יותר ויותר לרעיון הנצרות. חשש זה מתחזק יותר לענין הצעירים שלנו, נערים ונערות, שאם מדברים אליהם בעדינות ובנימוסים יפים, עלולים להתפתות. ויש כבר שמועות שחלק של המהגרים הנוצרים שבאים לגור ביש"ע, הם מסיונרים, והם מחלקים חוברות חומר הסברה וגם בשיחות אישיות מסבירים שבה ותהלה לאותו האיש, יש"ו. ויש כאן סכנה גדולה אפילו אם היה מדובר בנפש אדם בודד ההולך לאיבוד. כל שכן שהחשש הוא לרבים, ולא "רק" לאדם אחד.

צריכים אנו לחזור לדברי הרמב"ם (הל' עבודה זרה, סוף פרק עשירי) הקובע שאין לתת לשום גוי לגור ביננו עד שיקבל עליו ז' מצוות בני נח. וברור ברמב"ם (הלכות מאכלות אסורות, פרק יא הלכה ז) שאמנם הישמעאלים אינם מוגדרים כעובדי עבודה זרה. אבל הנוצרים הם בהחלט נחשבים עובדי עבודה זרה.

חשוב לציין דברי החזון איש, שאפילו לפי דעת המקילים, זה רק אמור אם מקיים ז' מצוות בני נח מפני שהקב"ה צוה אותנו בהם בהר סיני. ואם הנכרי מקיים המצוות מפני הכרע שכלו אין זה נחשב "מקיים" (כך כתב הרמב"ם, בהלכות מלכים, סוף פרק ח). לכן כותב "חזון איש" (זרעים, דף 298 פסקא ג) יש לחשוש שהנכרים הללו לא ידביקו אותנו בכפירתם, כלומר במה שהם כופרים בסמכות של מעמד הר סיני. עד כאן דבריו. די לנו הכופרים הישראליים. אננו צריכים לייבוא נוסף של כופרים נכרים.

לכן מוטל על כל איש ואשה להזהר מהנוצרים האלו. אמנם יש להתנהג עמהם בנימוס וכבוד, בדרך ארץ (עיין מדרש קהלת רבה, פרשה יא). ודאי חלילה להזיק להם בגוף או ממון. אבל חלילה להתחבר אליהם, חלילה להשכיר להם דירה. חלילה לתת להם עבודה. עדיף לנו שיעזבו את ארצנו.

כן דברי האוהב אתכם, ורוצה בטובתכם באמת.

משה צוריאל

מחבר "אוצרות הרב קוק"